

**Zarzuty i główne argumenty**

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: RENTRAK Corp.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy PPT (usługi rozpowszechniania kaset video na zasadzie wspólnych przychodów lub zapłaty za korzystanie; wypożyczanie kaset video i płyt DVD; wypożyczanie magnetowidów i odtwarzaczy DVD; rozpowszechnianie taśm video; wypożyczanie kaset video, płyt DVD, magnetowidów i odtwarzaczy DVD w sieci przy pomocy światowej sieci informacyjnej, klasa 41)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Portugalski krajowy znak towarowy nr 330 375 przedstawiający element słowny „PPTV” (usługi związane z „nauczaniem; organizacją szkoleń; rozrywką; działalnością sportową i kulturalną” z klasy 41)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i odrzucenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty:

Podobieństwo usług: Stwierdzenie Izby Odwoławczej, że usługi objęte zgłoszonym znakiem towarowym, jako będące wyłącznie usługami rozpowszechniania, nie są skierowane do tych samych konsumentów, i w związku z tym nie mają żadnego związku z usługami świadczonymi przez skarżącą, jest zbyt restrykcyjne.

Podobieństwo graficzne i prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd: Pierwsze trzy litery każdego z oznaczeń o znamionach odróżniających są identyczne. Żaden ze znaków towarowych nie ma w odczuciu konsumentów portugalskich określonego znaczenia, a zatem będą one traktowane jako oznaczenia fantazyjne, i — co za tym idzie — oryginalne.

Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd obejmuje ryzyko skojarzenia.

Nawet gdyby konsumentom portugalskim udało się rozróżnić oba znaki, nie jest wykluczone, że przypisałiby im oni to samo pochodzenie lub że doszliby do przekonania, iż między uprawnionymi do znaków przedsiębiorstwami występują handlowe, gospodarcze lub organizacyjne powiązania. Mogłoby to oznaczać nieuczciwą konkurencję, nawet jeśli intencja zgłaszającego sporny znak towarowy jest inna.

**Skarga wniesiona w dniu 24 kwietnia 2007 r. — Mohr & Sohn przeciwko Komisji**

(Sprawa T-131/07)

(2007/C 155/50)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Paul Mohr & Sohn, Baggerei und Schiffahrt (Niederwalluf (Rhg), Niemcy) (przedstawiciel: F. von Waldstein, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 28 lutego 2007 r. oraz zobowiązanie pozwanej instytucji do udzielenia na rzecz skarżącej wyłączenia statku „Niclas” na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 718/1999 z dnia 29 marca 1999 r. w sprawie polityki w zakresie zdolności przewozowych floty wspólnotowej w celu wspierania żeglugi śródlądowej;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżąca kwestionuje decyzję Dyrekcji Generalnej ds. Energii i Transportu Komisji Europejskiej (2007) D/200972 z dnia 28 lutego 2007 r. w sprawie wyłączenia statku „Niclas” na podstawie art. 4 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 718/1999 (<sup>1</sup>). Skarżąca wniosła o wyłączenie tego specjalistycznego statku z zakresu zastosowania zasady „stary za nowy”. W zaskarżonej decyzji pozwana odmówiła przyznania tego wyłączenia na rzecz statku „Niclas”.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi w szczególności, że statek „Niclas” nie podlega rozporządzeniu nr 718/1999. W tym względzie stwierdza ona, że statek ten nie ma uprawnień do operowania na Renie, co jest wymogiem dla zgodnego z prawem przewozu towarów na europejskich szlakach żeglugowych. Zdaniem skarżącej, statek „Niclas” nie różni się od statków do magazynowania towarów w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. f) rozporządzenia nr 718/1999 lub barek czy pływających urządzeń budowlanych w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. g) tego rozporządzenia.

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Rady (WE) nr 718/1999 z dnia 29 marca 1999 r. w sprawie polityki w zakresie zdolności przewozowych floty wspólnotowej w celu wspierania żeglugi śródlądowej.

**Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2007 r. — Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares przeciwko Komisji**

(Sprawa T-137/07)

(2007/C 155/51)

Język postępowania: portugalski

**Strony**

Strona skarżąca: Portela — Comércio de artigos ortopédicos e hospitalares, Lda. (Queluz, Portugalia) (przedstawiciel: C. Mourato, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich